

Gollsner

För länge sedan, i de dagar då telefoner, surfplattor eller bärbara datorer ännu inte fanns, i bosättningen vid floden Ina, bodde den gamla Gollsner-musen i källaren. Han kom från musfamiljen, medeltida varelser som bodde i stadsmuren. Gollsner var täckt med brun päls, hade en tjock mustasch på vardera sidan av munnen och, som det passar en mus, en stor svans. Varelsen var storleken på ett treårigt barn, dessutom utmärktes den av en stor mage, vilket var resultatet av inte så mycket girighet, men obegränsad tillgång till spannmål lagrad i spannmål. Denna buk var orsaken till många problem för Gollsner, bland annat att tvinga honom att bita ett hål för magen i sina favoritbyxor med hängslen eller att ihåla en stor ingång till hans underkorn. Gollsner var djurvänlig, särskilt hästälskande, men fruktansvärt rädd för människor. Han musade i spannmålskorn hela natten och vågade ibland gå bortom dem. Sedan satt han på banken av Ina och tänkte på sina förfäder och på att han var den sista representanten för sin familj. På morgonen, så snart folk dykt upp, stängde han sig omedelbart i sitt lager. Han ledde ett fredligt och välmående liv. Men en dag förändrades allt ...

En höstkväll stannade en ung man som hade kommit på avstånd i kornboden för natten. Han gjorde sig bekväm mot en av väggarna och tänkte medan han väntade på sömn. Under tiden kom Gollsner, som han gjorde varje kväll, djärvt ur sin grop och började packa den färska majsens i en metallhink, som han brukade tömma i sin håll och äta av den hela dagen efter. Han var van vid ensamhet och var inte den tystaste. Den unge mannen, intresserad av bullret, smög tyst upp till Gollsner, och när han såg en stor mus i byxorna med magen biten ut sprang han skrikande ut ur kornkammaren. När han ropade på hjälp väckte han hela bosättningen och berättade om den ovanliga upptäckten och om varelsen som ville attackera honom. Ursprungligen trodde invånarna inte nykomlingen, men när de såg hans skräck bestämde de sig för att kontrollera saken. Beväpnade bosättare började söka i spannmålskornen. De tittade in i varje hörn och vrå och håll tills de äntligen upptäckte den stora ingången till Gollsners håll. De visste redan att de inte hade att göra med en vanlig mus. Så han bestämmer sig för att fånga en farlig varelse och ta bort den från området. Efter några timmar nådde de varelselhålan. De sökte henne noggrant. De blev mycket förvånade eftersom de hittade mer mänskliga saker än mus

där. Bland Gollsners samlingar hittade de ett vitt öre, en teckning som liknade en kyrka och en sten från försvarsmuren. Förvånad och rädd letade de efter djävulskt arbete i Gollsners existens. De onda och blodtörstiga folket började söka. De förstörde allt i deras väg och sökte efter en rädd varelse.

Under tiden kom Gollsner, med hjälp av hålet under granary, ut och sprang längs Ina River. Han sprang så fort han kunde i tassarna. Han passerade många krökar och bakvatten i floden, då och då satt han kramad bakom en trädstam, vilade och lyssnade. Rädd, ledsen och föröddad visste han inte vad han skulle göra nästa. Tänkte att han hade tappat jakten, satte sig ner i skuggan av ett träd och somnade. Han drömde om sin familj, mamma som bakade spannmålskakor och far som läste för honom sagor. Då väckte hundens skällande och skriken från människor honom från sömnen. Han har hittats ... Jagten var mycket nära. Aggressiva hundar var precis bakom hans svans. Med ingenstans att gömma sig hoppade han ut i floden. Den seglade mot Oder och försvann i djupet. Från det ögonblicket försvann hörandet från honom ...

Hittills vet ingen om musens varelse dog den dagen. Vissa säger att han inte slog styrkan i floden. Andra tror att han lyckades överleva och till denna dag lever bland trädens rötter i de tätaste och längsta områdena i Goleniów-skogen. Tydligt på dimmiga tidiga morgnar kan få svampplockare se skuggan av en varelse springa bort från människor i fjärran. Vilket slut tror du är sant?